Р Е Ш Е Н И Е
№ 43533

гр. София, 06.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 23.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов
ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова
Мария Стоева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11123** по описа за **2026** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.
Образувано по касационна жалба от 25.06.2026г., подадена от Кмета на Столична община, чрез процесуален представител, срещу решение №2002/07.06.2026г. на СРС, НО, 15-ти състав по анд №15853/2025г. по описа на СРС.

С оспореното решение е отменено наказателно постановление /НП/ №СОА25-РД11-803/26.08.2025г., издадено от Кмета на СО, с което на С. Н. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20.00 лева /двадесет лева/ на основание чл. 183, ал. 2, т. 1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/за нарушение на чл.6 т.1 от ЗДвП.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалваното съдебно решение, като се оспорват изводите на съда, че нормата на чл.6 т.1 ЗДвП е бланкетна. Твърди, че описаното в НП нарушение е ясно описано и доказано, като не е необходимо в НП да бъде посочено словесното значение на пътен знак В 27 „забранени са престоя и паркирането“, тъй като водачите на МПС са длъжни да познават пътните знаци и да спазват въведените с тях ограничения. Въз основа на така изложените аргументи се иска отмяна на обжалваното решение и присъждане на юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции по делото.
Ответникът по касационната жалба – С. Н. К., редовно призован за съдебно заседание, не се явява

и не изпраща представител.
Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.
Административен съд София – град, XVII-ти касационен състав, намира за установено следното от фактическа и правна страна:
Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.
Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.
Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.
С обжалваното решение на СРС е отменено наказателно постановление /НП/ №СОА25-РД11-803/26.08.2025г., издадено от Кмета на СО, с което на С. Н. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20.00 лева /двадесет лева/ на основание чл. 183, ал. 2, т. 1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/за нарушение на чл.6 т.1 от ЗДвП.
За да постанови този резултат, Софийски районен съд е приел от фактическа страна следното:
На 17.07.2024 г. в 18:59 часа в [населено място], С. Н. К. паркирал личния си лек автомобил марка "Х.", с рег. [рег.номер на МПС] , на адрес в [населено място], [улица] (междублоково пространство). На 17.07.2024 г. на С. Н. К. била наложена глоба с фиш серия СО № 9337203, издаден от инспектор при Център за градска мобилност ЕАД, за неправилно паркиране в зоната на действие на пътен знак В27 – нарушение по чл. 6, т. 1 ЗДвП.
Предвид подадено от С. Н. К. възражение срещу глоба с фиш серия СО № 9337203 от 17.07.2024 г., св. И. С. В. – П., заемаща длъжността „инспектор“ при ЦМГ ЕАД, съставила срещу С. Н. К. Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 004071/16.04.2025 г., за това, че на 17.07.2024 г. в 18:59 часа, е установено паркиране на собствения му автомобил "Х.", с рег. [рег.номер на МПС] в зоната на действие на пътен знак В27 на [улица] (междублоково пространство). Актосъставителят квалифицирал извършеното нарушение по чл. 6, т. 1 от ЗДвП. Актът бил предявен на С. Н. К. на 07.07.2025 г., който след като се запознал със съдържанието му, го подписал без възражения. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН не било депозирано писмено възражение срещу констатациите в съставения АУАН.
Въз основа на така посочения АУАН Кметът на Столична община е издал НП № СОА25-РД11-803/26.08.2025 г. , с което на С. Н. К. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 20,00 лева за извършено административно нарушение по чл. 6, т. 1 от ЗДвП.
Така описаната фактическа обстановка е установена въз основа на събраните гласни доказателства от свидетеля актосъставител И. С. В. – П. и свидетеля А. Г. А. (частично), както и от останалите писмени доказателства по делото.
От правна страна, СРС приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съгласно чл.189, ал.1 и ал.12 от ЗДвП. Спазени са императивните изисквания на нормите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, както и сроковете по чл.34 от ЗАНН.
Съдът е отменил НП с мотивите, че посочената в НП норма на чл.6 т.1 ЗДвП е бланкетна, доколкото не сочи при конкретния пътен знак какви са задълженията на водачите, като намира за необходимо в НП да бъде посочено коя е правната норма, съдържаща правилото за поведение на водачите на ППС при наличие на пътен знак "В27", като по този начин на жалбоподателя ще бъде посочено ясно и конкретно кое е задължителното правило за поведение, което е нарушил, за да му бъде наложено съответното административно наказание. Съдът е приел, че не е достатъчно, че в АУАН и НП е посочено, че жалбоподателят К. е паркирал автомобила си в зоната на действие на

пътен знак В27, като е приел, че в НП е следвало да бъде посочено, че е налице нарушение на чл.6 т.1 ЗДвП във връзка с чл. 47, ал. 3 от ППЗДвП, а именно – забранени са престоят и паркирането след знака, доколкото разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП се допълва от друга разпоредба – такава, която посочва конкретните правила за поведение на водачите на ППС при наличие на различни пътни знаци, а с оглед конкретно посочения пътен знак "В27", това е чл. 47, ал. 3 от ППЗДвП.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите изводи на първоинстанционния съд. Приетата от СРС фактическа обстановка, подробно описана в атакуваното решение, настоящият съд намира за правилна, като подкрепена от всички събрани по делото доказателства. В първоинстанционното решението са изложени обстойно всички факти и обстоятелства, обсъдените доказателства, които напълно съответстват на фактите по делото.

По отношение на материалния закон, съдът намира изводите на районния съд за неправилни. Вярно е, че разпоредбата на чл.47 ал. 3 от ППЗДвП като предвижда забрана за престоя и паркирането след знака, детайлизира обективната страна и в частност изпълнителното деяние на административното нарушение. Следва да се отбележи, обаче, че и така изложената в АУАН и в НП фактическа обстановка и правна квалификация в достатъчна степен внася яснота относно признаците на нарушението от обективна страна и на нарушената норма, с оглед което С. К. е имал възможност да организира защитата си, т. е. не е налице съществено нарушение, което може да обоснове незаконосъобразност на НП на самостоятелно основание. Противно на възприетия от СРС правен извод, разпоредбата на чл. 6, т. 1 ЗДвП е достатъчно точна, ясна и информативна в достатъчна степен, като е посочен и конкретния пътен знак, който вменява задължения на водачите на МПС. Нормата на чл.6 т.1 ЗДВП задължава участниците в движението да съобразяват своето поведение с пътните знаци. Посочената като нарушена законова разпоредба съвсем не е бланкетна, за да се налага същата да бъде допълнена, тъй като ясно и конкретно е посочен съответния пътен знак –В27. Било е препоръчително, но не е било задължително въвеждането и на още една норма, а именно тази на чл.47, ал. 3 от ППЗДвП.

Съдът не споделя и изводите на съда в оспореното решение и относно втория изложен аргумент в мотивите-относно неяснота и липса на доказателства относно местоположението на автомобила спрямо пътния знак. Обратно на изложените мотиви в оспореното решение, настоящият съдебен състав намира, че по делото са налице достатъчно доказателства относно местоположението на автомобила-гласни-в показанията на св. П., дадени в съдебно заседание от 06.02.2026г., и приложения по делото снимков материал, като свидетелката е заявила, че „лично е възприела местоположението на автомобила и има и три контролни снимки. При констатиране на нарушението, автомобилът се заснема задължително“. Отделно от това, в производството по делото пред районния съд е приобщен като писмено доказателство и проект за организация на движението на [улица]в района на административния номер 114, както и в останалите писмени доказателства относно организацията на движението в посочения район, извадка от регулационния план на м. „ГГЦ Зона Б-5“, както и посочените от свидетелката снимки. С оглед посочените доказателства по делото, настоящият съдебен състав намира, че липсва неяснота относно местоположението на автомобила и има достатъчно доказателства относно посоченото нарушение.

Предвид гореизложеното, настоящият състав на АССГ приема, че решението на СРС следва да бъде отменено, като вместо него постановено друго, с което НП да бъде изцяло потвърдено.

При този изход на спора основателно се явява своевременно направеното от касатора искане за присъждане на разноски. На касатора се дължат разноски в производството пред двете съдебни

инстанции на основание чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 140 евро с оглед фактическата и правна сложност на делото. Тази сума ответникът следва да бъде осъден да заплати на СДВР.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град, XVII-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение №2002/07.06.2026г. на СРС, НО, 15-ти състав по анд №15853/2025г. по описа на СРС.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление /НП/ №СОА25-РД11-803/26.08.2025г., издадено от Кмета на СО, с което на С. Н. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20.00 лева /двадесет лева/ на основание чл. 183, ал. 2, т. 1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/за нарушение на чл.6 т.1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА С. Н. К. ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична община, с адрес: [улица], сума в размер на 140.00 евро /сто и четиридесет евро/, представляваща направените разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: